

Шиє собі по ярмарку
Молодчина жвавий,
Підглядає, що в батюшки
Гроші у халяві.

Та і гроші ж то хороші —
Самії дукати.
«Будь що буде, — промовляє, —
А треба дістати...»

Сюда-туда повернувся —
Вже й видумав штуку,
Підступає до батюшки —
Цмок його у руку.

«Батюшечко, — став казати, —
Вчиніть мою волю!..
Потрудіться на часочок
До краму зо мною.

Я — най богу невимовно —
Ризи вибираю,
Та сам бачу, що ні міри,
Ні пуття не знаю...»

Пішов батюшка до краму,
Ризи вибирає;
Вибрав самі щонайкращі,
На себе вбирає.

А той присів коло нього,
Ніби поправляє,

А тут тільки від калитки
Ремінці збирає.

Шарп калитку — та у ноги...
Піп до нього хоче,
А купець його за ризи:
«Пагади, панотче!»

Заким отець повернувся,
З себе ризи скинув —
Молодчина з його грішми
Десь, як вітер, згинув.